

## In memoriam Peter Schriever

Geplaatst door erik op 05 Apr 2010 - 19:43



' Een warm en zonnig mens met het vermogen intens te genietenâ

### IN MEMORIAM PETER

Op zondag 4 april, Eerste Paasdag, bereikte ons het droeve bericht dat Peter Schriever (55) was overleden. De leegte vult zich met verbijstering. Peter, levensgenieter, sporter, extravert, aimabel, vrolijk, vriend van velen. Hij is niet meer onder ons. Jarenlang hebben we genoten van zijn opgewekte aanwezigheid tijdens talloze trainingen, duurlopen en wedstrijden. De Zevenheuvelenloop en veel meer. Marathons in Eindhoven en in Duitsland. Altijd met medelopers van AVW, altijd met vrienden. Later werd Peter trainer en ontdekten we zijn kwaliteiten als coach en begeleider.



Een trainer altijd vol zorg over de route, over de weersvoorspelling. Zorg voor âzijnâ mensen, zowel bij de hardloopgroep als de Nordic Walkers. Inspirerend en gedreven. Met veel aandacht voor de successen en teleurstellingen van zijn lopers.

Maar er was meer. Peter was nooit te beroerd om de handen uit de mouwen te steken. Vele uren arbeid stak hij in de bouw van het clubhuis. De prachtige bar in het clubhuis kwam er na bemiddeling van hem. Slechts een klein aantal onder ons weet van de verhuizing van die bar, midden in de nacht vanaf het terrein van zijn werkgever naar AVW. Vanaf dat moment heet de bar: *de Peter Schrieverbar*.

Ons rest de onaantastbare herinnering aan een kleurrijke persoonlijkheid met een gulle lach. Een warm en zonnig mens met het vermogen intens van het leven te genieten. Een rasoptimist, Bourgondiër pur sang. Wat zullen we zijn humorvolle en spitsvondige opmerkingen missen. Wie hem heeft gekend, hield van hem.

Er was bewondering voor zijn moed en optimisme zoals hij met zijn ziekte omging. Een terminale ja, maar daar legde hij zich, strijdbaar, niet weerloos bij neer. Er was een horizon in zijn leven gekomen. Bewondering was er om zijn waardigheid en de grenzen die hij stelde. Krachtig en strijdbaar, maar uiteindelijk geveld. Op afstand waren we allen de stille getuigen van de gezamenlijke strijd die hij voerde tegen zijn ziekte, samen met Nelly en zijn (schoon)kinderen. Wat was hij moedig en sterk, zijn levenslust en positiviteit kenden geen grenzen. Met zijn sterke geest voerde hij dapper de regie over zijn laatste afscheid. Zijn sterven kwam uiteindelijk als een verlossing toen de dood hem vond op Eerste Paasdag.

Nu is de storm gaan liggen. Ons rest alleen nog stilte, respect en verdriet. Onvergetelijk - onmisbaar â onvervangbaar. Dag Peter. Wij, als AVW-ers, zullen je liefdevol herinneren. Warm en waardig.

Gerda Preusting